

jaa, fik vi Lovforslaget her om ny Hjælp, og Rigsdagen var ikke uvillig til at bevilge Benge igen til Vestindien, til Trods for at man havde haft saa lidt Fornøjelse af, hvad der tidligere var gaaet der over; men man forlangte samtidig en Kommission sendt der over, gennem hvilken man kunde søge Oplysninger om Forholdene derovre. Men hvad gjorde Ministeriet? Det sendte Rigsdagen hjem, opløste Rigsdagen, sendte selv Benge over til Vestindien, løste selv Spørgsmaalet paa sin Vis og kaldte Folk midt i Vinterens Hjerte til Valg paa dette vestindiske Spørgsmaal. Siden den Tid har der ikke kunnet opnaas Enighed mellem Regering og Folketing om dette Spørgsmaal, og siden den Tid er der Aar efter Aar strømmet Benge fra Danmark over til de vestindiske Kasser og strømmet der over uden Lovhjemmel. For det er jo nemlig hele Finansudvalget, alle Partier, baade Højre, Mellempartiet og Venstre enige om, at hvad Finansministeren her gør ved at sende disse Benge til Vestindiens Kolonialkasser, gør han uden Lovhjemmel. Siden den Tid strømmer der Benge over til Vestindien Aar for Aar, og nu er det gaaet saa vidt, at nu strømmer der $\frac{1}{2}$ Million Kroner hvert Aar over til de vestindiske Kolonialkasser. Derovre lægge de deres Budget med et saadant Understud af $\frac{1}{2}$ Million Kroner i det sikre Haab, at Finansministeren i Moderlandet nok skal dække dem deres Understud med disse $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Saa vidt ere vi naaede. Naar vi regne Rentetabet med, maa vi sige, at vi give disse vestindiske Kolonier, saadant noget som 840,000 Kr. i aarligt Tilstud her fra Finanskasen. Det er et smukt Resultat af den Kolonialbestyrelse, vi have der over. Naar man vil se paa, hvor mange Benge der strømme der over, skal jeg ganske kort opgøre det efter Statsregnskabet og Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet. Hos private i Vestindien have vi staaende 625,135 Kr. 80 D. Af Laanet i 1876 have vi 567,366 Kr. 72 D. Af Laanet til Fællessukkerfugerierne have vi 1,414,784 Kr. 57 D. Endvidere have vi Rentestancer af Laanet til Fællessukkerfugerierne paa 625,141 Kr. 8 D., og nok en Gang Rentestancer af Laanet i 1876, 224,251 Kr. 94 D., og saa have vi Mellemløbet med Kolonialkasserne, som nu er løbet op til 4,898,182 Kr. 88 D., og endelig kommer dertil aldeles usikre Fordringer i Vestindien, som løbe op til 398,707 Kr. 28 D. Naar jeg siger aldeles usikre Fordringer, er det, fordi de udtrykkelig opføres som usikre Fordringer, thi de 4,898,000 Kr., som vi have til gode hos Kolonialkasserne, ere

lige saa usikre, endskønt der nok ligger Beviser for dem i Statskasen, derom tvivler jeg ikke. Tilsammen have vi altsaa til gode derovre for Tiden 8,733,570 Kr. 27 D. Hvad vil nu den højtærede Finansminister gøre for at raade Bod paa disse Forhold? Ja, det have vi set Aar for Aar, hvad han i saa Henseende er til Sinds at gøre. Den høje Finansminister forelægger her et Lovforslag, der tilsigter en Forandring, og hvis jeg kort skulde betegne, hvad det gaar ud paa, saa vil jeg sige, at det gaar ud paa, at man skal slaas en Streg over det hele, vi skulle slaas en Streg over disse 500,000 Kr., vi aarlig sende derud, gøre det hele lovligt, lovliggøre de Bidrag, vi sende ud til Vestindien, men det gaar ikke ud paa, at man skal staffe ny Indtægtskilder derovre eller nedsaette de meget store Udgifter til Administration. Derpaa gaar det ikke ud. Under de nuværende Forhold, da vi staa og forlange til vor egen Amtsrepartitionssond, som ogsaa ere i Betryk, en Sum af 2 eller $2\frac{1}{2}$ Million Kr., jer det noget grelt ud, at vi samtidig maa give saadant noget som mellem 8 og 900,000 Kr. aarlig, naar vi tage Rentestancerne med, til disse smaa Kommuner derovre i Vestindien. Derfor have det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen) og jeg ment, at lige over for det nuværende Regimente, er det fuldt ud paa sin Plads, at vi opstille det Forslag, vi have opstillet under Nr. 8 i Endringsforslagslisten, om at indsaette en ny Post under § 3, et nyt Litra, saaledes at Renter af Mellemløbet med Kolonialkasserne i Vestindien sættes til 170,000 Kr., og vi opfordre ærede Medlemmer, som ere enige med os i vor Betragtning, baade om vort Forhold til Vestindien og om dette Ministeriums Forhold til Vestindien og i det hele taget i vor Betragtning af de politiske Forhold for Tiden at stemme med os for dette Endringsforslag.

Wistoft: Da der ikke er stillet Endringsforslag til § 7 om Indtægten af Lotteriet, og da jeg ønsker, at der maa stilles Endringsforslag til 3dje Behandling om dette Forhold, tillader jeg mig allerede nu at gøre nogle Bemærkninger derom. Jeg skal da først tillade mig at gøre opmærksom paa, at det Antal Lodder, som havees til Raadighed i Klasselotteriet over hele Landet, er saa aldeles utilstrækkeligt til at tilfredsstille Begæret. Dette medfører, at en meget stor Del spiller i udenlandske Lotterier, særlig i tyske, brunsvigiske, hannoveranske, hamburgske, og hvad de ellers kaldes. Det er urigtigt, ja, jeg vil sige upatriotisk, at man